

369**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 16 maja 1990 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Królestwem Szwecji o pomocy prawnej w sprawach karnych, podpisanej w Warszawie dnia 10 lutego 1989 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 20 ust. 1 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Królestwem Szwecji o pomocy prawnej w sprawach karnych, podpisanej w Warszawie dnia 10 lutego 1989 r., dokonana została w Sztokholmie dnia 19 kwietnia 1990 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Zgodnie z postanowieniem art. 20 ust. 2 powyższej umowy wchodzi ona w życie dnia 1 czerwca 1990 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

370**KONWENCJA WIEDEŃSKA O ODPOWIEDZIALNOŚCI CYWILNEJ ZA SZKODĘ JĄDROWĄ,**

sporządzona w Wiedniu dnia 21 maja 1963 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**PREZYDENT
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 21 maja 1963 r. została sporządzona w Wiedniu Konwencja wiedeńska o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- Polska Rzeczpospolita Ludowa postanawia przystąpić do tej konwencji,
- będzie ona niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 8 grudnia 1989 r.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: *W. Jaruzelski*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

(Tekst konwencji zawiera załącznik do niniejszego numeru)

371**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 17 maja 1990 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji wiedeńskiej o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową, sporządzonej w Wiedniu dnia 21 maja 1963 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. XXIV ust. 2 Konwencji wiedeńskiej o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową, sporządzonej w Wiedniu dnia 21 maja 1963 r., został złożony dnia 23 stycznia 1990 r. Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej dokument przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do powyższej konwencji.

Wyżej wymieniona konwencja weszła w życie dnia 12 listopada 1977 r., a w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 23 kwietnia 1990 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułami XXII, XXIII i XXIV wymienionej konwencji następujące państwa stały się jej stronami, składając dokumenty ratyfikacyjne lub przystąpienia w niżej podanych datach:

Kamerun	1964-03-06
Kuba	1965-10-25
Egipt	1965-11-05
Filipiny	1965-11-15
Trynidad i Tobago	1966-01-31
Argentyna	1967-04-25
Boliwia	1968-04-10
Jugosławia	1977-08-12
Niger	1979-07-24
Peru	1980-08-26
Meksyk	1989-04-25
Węgry	1989-07-28
Chile *)	1989-11-23

*) z następującym oświadczeniem/zastrzeżeniem: „Państwo Chile ratyfikuje niniejszą konwencję, składając następujące oświadczenie dotyczące interpretacji artykułu V i zastrzeżenie w odniesieniu do artykułu VII:

a) W odniesieniu do artykułu V Chile oświadcza, że zgodnie z ogólnymi zasadami prawa nie ma przeszkód do dochodzenia pełnego odszkodowania za szkodę faktycznie wyrządzoną w wypadkach, w których taka szkoda wykracza poza limity przewidziane prawem chilijskim;

b) W odniesieniu do artykułu VII Chile wyraźnie zastrzega, że jeżeli osoba eksploatująca nie może uzyskać ubezpieczenia pokrywającego jakąkolwiek część jej odpo-

wiedzialności lub jej całość, gwarancja Państwa będzie uznawana jako dotycząca tylko części nie objętej ubezpieczeniem w takich sytuacjach i warunkach, które przewidziane są prawem chilijskim”.

Ponadto podaje się do wiadomości, że informacje o państwach, które w datach późniejszych staną się stronami powyższej konwencji, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

372

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 maja 1990 r.

w sprawie zobowiązania się Rzeczypospolitej Polskiej do stosowania postanowień Konwencji o przywilejach i immunitetach organizacji wyspecjalizowanych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 21 listopada 1947 r., w stosunkach z Międzynarodowym Funduszem Walutowym i Międzynarodowym Bankiem Odbudowy i Rozwoju.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z § 43 Konwencji o przywilejach i immunitetach organizacji wyspecjalizowanych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 21 listopada 1947 r. (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 25), Rzeczpospolita Polska zobowiązuje się stosować postanowienia tej konwencji do następujących organizacji wyspecjalizowanych:

Międzynarodowego Funduszu Walutowego,
Międzynarodowego Banku Odbudowy i Rozwoju. *)

W związku z tym ogłasza się teksty załączników V i VI do tej konwencji o następującej treści:

„Załącznik V

Międzynarodowy Fundusz Walutowy

Niniejsza konwencja (łącznie z niniejszym załącznikiem) ma zastosowanie do Międzynarodowego Funduszu Walutowego (zwanego dalej Funduszem), z zastrzeżeniem następujących postanowień:

1. § 32 klauzul standardowych stosuje się wyłącznie w odniesieniu do sporów dotyczących interpretacji lub stosowania przywilejów i immunitetów, które wynikają dla Funduszu wyłącznie z niniejszej konwencji i które nie są włączone do przywilejów i immunitetów, na które Fundusz może się powoływać stosownie do artykułów Porozumienia lub w inny sposób.

2. Postanowienia niniejszej konwencji (łącznie z niniejszym załącznikiem) nie modyfikują, nie zmieniają ani też nie powodują konieczności wprowadzenia takich modyfikacji lub zmian do artykułów Porozumienia Funduszu, ani też nie podważają lub nie ograniczają jakichkolwiek praw, immunitetów, przywilejów lub zwolnień przyznanych Funduszowi lub jakimkolwiek z jego członków, gubernatorom, dyrektorom wykonawczym, zastępcom, urzędnikom lub pracownikom, zgodnie z artykułami Porozumienia Funduszu lub zgodnie z jakimkolwiek statutem, prawem lub przepisami każdego członka Funduszu lub jego politycznego czynnika, lub określonych w inny sposób.

Załącznik VI

Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju

Niniejsza konwencja (łącznie z niniejszym załącznikiem) ma zastosowanie do Międzynarodowego Banku Odbudowy i Rozwoju (zwanego dalej Bankiem), z zastrzeżeniem następujących postanowień:

1. § 4 zastępuje się następującym tekstem:

„Powództwo przeciwko Bankowi może być złożone wyłącznie w sądzie właściwym dla terytorium członka Banku, na którym Bank ma biuro, wyznaczył agenta w celu prowadzenia procesu lub zawiadomienia o sprawie bądź który wydał lub zagwarantował zabezpieczenie. Żadne sprawy nie mogą jednakże być wszczęte przez członków lub osoby działające w imieniu członków lub wywodzące od nich roszczenia. Własność i aktywa Banku, gdziekolwiek umiejscowione i w czymkolwiek posiadaniu, będą zwolnione od wszelkich rodzajów zajęcia, obciążenia lub egzekucji, do czasu wydania ostatecznego orzeczenia przeciwko Bankowi.”

2. § 32 klauzul standardowych stosuje się wyłącznie w odniesieniu do sporów dotyczących interpretacji lub stosowania przywilejów i immunitetów, które wynikają dla Banku wyłącznie z niniejszej konwencji i które nie są włączone do przywilejów i immunitetów, na które Bank może się powoływać stosownie do artykułów Porozumienia lub w inny sposób.

3. Postanowienia niniejszej konwencji (łącznie z niniejszym załącznikiem) nie modyfikują, nie zmieniają ani też nie powodują konieczności wprowadzenia takich modyfikacji lub zmian do artykułów Porozumienia Banku, ani też nie podważają lub nie ograniczają jakichkolwiek praw, immunitetów, przywilejów lub zwolnień przyznanych Bankowi lub jakimkolwiek z jego członków, gubernatorom, dyrektorom wykonawczym, zastępcom, urzędnikom lub pracownikom zgodnie z artykułami Porozumienia Banku lub zgodnie z jakimkolwiek statutem, prawem lub przepisami każdego członka Banku lub jego politycznego czynnika, lub określonych w inny sposób.”

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

*) Zgodnie z § 43 konwencji zobowiązanie nabrało mocy prawnej dnia 7 czerwca 1990 r.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.